

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 37, vydáno pro vnitřní potřebu - 5.července 2003, nákladem 55 výtisků

ODDÍLOVÁ RADA

Jsme opravdu rychlí - Puťák právě skončil a už je tady číslo Šestáku s fotkami!

V 10. čísle časopisu Junák-Skaut (vyšlo 18. června 2003) jsme zanechali několik stop - na titulní stránce sice není naše fotografie, ale je zde vidět některé členky ze Žabí družiny při finále Modré flotily na Seči. Uprostřed čísla máme třístránkovou reportáž z letošního ObRoku, včetně našich fotografií. Za tuto reportáž (autoři Judy, Kecka a Dazul) by nám měl přijít autorský honorář, který bude poukázán na účet výstavby naší klubovny. Takže lze říci, že náš oddíl si vydělává i psáním. Jen více a houšť!

Na vydání ŠESTÁKU č.37 se podíleli:

Dazul, Květa, Delfínek, Janina, Chytrý, Kecka, Kikina, Spídy, Zub, Fialka, Violka, internet, LACHIM spol.s r.o.

Foto na titulní stránce je z Puťáku - 3.7.2003

Hledá se nový šéfredaktor ŠESTÁKU! Co takováto práce obnáší? Vymáhání a sběr příspěvků od členů oddílu, grafická úprava a sazba na počítači. Náročná je důslednost a dodržování termínů vydání - tak aby byl časopis aktuální. Více informací podá Dazul.

V době, kdy jsme byli na Puťáku v Rychlebských horách, začalo hořet na místě, kde jsme před 4 dny měli náš Ukončovací slavnostní oheň - v Radkově lese. Věru, nebyla to příjemná zpráva - naštěstí nebyly způsobeny žádné větší škody. Vedení oddílu už podniká kroky k tomu, aby nebyl požár spojován s kateřnickými skauty.

Vojta Camřla na Puťáku přišel konečně ke své přezdívce - Hlad. Opravdu, přiléhavější přezdívku nemohl získat.

NĚCO K PARAWESTERNIÁDĚ

KVĚTA ČECHOVÁ

Nedá mi to - stále mi to běhá po myšlenkách - a proto bych se chtěla zcela výjimečně vyjádřit ke článku Dazula v Šestáku č.30, a to k jeho pochvalě a vyzvednutí práce především Anity ke zdárnému průběhu 1.Parawesterniády.

Mohlo by být spoustu nápadů a tisíckrát do detailů promyšlených akcí, kdyby je neměl kdo s velkým nadšením, elánem a nesobeckým obětováním spousty času dovést do zdárného konce.

Myslím, že se nedostalo zasloužené pochvaly všem mravenečkům, kteří touto výjimečnou akcí, citlivým přístupem, láskou a obětavou pomocí všem postiženým dětem zpříjemnili jejich smutný osud. Proto vám alespoň já z řad oldskautek všem - skautky, skauti, světlušky i vlčata z kateřinské Šestky děkuji za příkladnou a nezištnou práci a plnění 3.bodu skautského zákona: „Junák je prospěšný a pomáhá jiným.“ My rodiče na vás můžeme být právem hrdí.

LHOSTEJNOST

Lhostejnosti je všude dosti i tam kde by být neměla,
lidé zlí i dobří projevují se docela.

I v chvílích smutku a radosti
je jí vážně všude dosti.

I když lhostejnost je slovo divné nemíjí se účinkem ,
ten kdo lhostejností hostí hosty sám hoštěn bude nemile.

A ten kdo sobě myslí že dobře se mu povede,
dostane kopačkou dosti , až když bude neděle.

Jelikož k sobě lhostejně se lidé chovají ,
je povinností naší tysnout jim , ať se druzí zasmějí.

Několik čerstvých fotografií z Puťáku
(28.6. - 4.7.2003) - autor Chytrý, setkání
s ostravskými vodními skauty a podve-
černí koupání na jezeře.

Skautský zákon a ty

9. SKAUT JE HOSPODÁRNÝ

1. Umiš hospodařit s penězi, ne-
utratiš vše za první věci, které
se ti namanou?
2. Umiš spořit, nechávat si část
příjmů jako rezervu?
3. Dokážeš i v běžném životě od-
lišit pojmy spořivost, lakota,
skrblictví, účelnost, solidár-
nost, velkorysost?
4. Umiš správně odhadnout spo-
třebu jídla, které nakupuješ?
Necháváš na talíři nebo v ešu-
su zbytky jídla, které pak putu-
jí do odpadu?
5. Umiš hospodařit se svým ča-
sem i časem druhých? Jsi do-
chvilný(á)? Uvědomuješ si
hodnotu svého času?
6. Jak šetříš věci, které si zapůj-
číš od kamarádů?
7. Dokážeš dobře hospodařit se
svou výstrojí a výzbrojí na vý-
pravách? Znáš cenu těchto
věcí? Koupil(a) jsi některou z
těchto věcí za vlastní peníze?
8. Jak zacházíš s knihami? Jak
vypadají knihy ve tvé knihov-
ničce?
9. Nakupuješ jinak, když účet
neplatiš ty? Umiš dobře hos-
podařit i s penězi, které ne-
jsou tvoje (družinová poklad-
na, třídní fond, ...)?
10. Máš představu o tom kolik to-
ho spotřebuješ ty a kolik toho
spotřeboval tvůj předchůd-
ce před 100 lety? Myslíš si, že
dříve byli lidé hospodárnější?
Souvisí hospodárnost s tím v
jakých podmínkách žijeme?
Domníváš se, že na vesnici
jsou lidé hospodárnější než lidé
žijící ve městě?

KŘÍŽOVÁ SPOJKA

Je mnoho lidí, kteří nevědí nic o uzlech a tento uzel používají všude, kde je potřeba něco přivázat. Když byste ho uvázali jako námořníci, třeba i jen někde na pevnině, je to prý ostuda pro celou flotilu. To bychom však tomuto uzlu trochu křivdili. I on může být užitečný i v námořnické praxi. Využije se toho, že nepřilíš utaženou křížovou spojku je možno prudkým trhnutím změnit na docela užitečný lodní úvaz.

Vzpomínám si, že dříve jsem vídal chodit po městě muže s malou koženou brašničkou přes rame-
no. Od ostatních se odlišoval nápadně dlouhým
krokem. Roznášel po městě telegramy. Pak ho vy-
střídaly hrčící trabanty, stodvacítky a teď možná i
favority. Takových proměn se v tomto století událo
hodně. A nepřineslo nám to zase takový zisk. Spí-
še naopak, pořádně jsme si znečistili ovzduší. A
tak než se nám podaří vymyslet nějaké opravdu
ekologické palivo, vyplatí se občas zkusit vyměnit
klíčky od auta za dvě pořádně uvázané křížové
spojky se zámky a nastartovat nejspolehlivější do-
pravní prostředek světa - boty.

Říká se, znám to jako staré boty. Je dobře mít ko-
lem sebe staré známé věci. Dobrých služebníků si
má člověk vážit a snažit se jich využívat, i když ty
nové nabízejí občas nějaké vylepšení. Ale kolik to
stojí vzácné energie, které naše planeta nemá na-
zbyt. M.Nevrlý to Karpatských hrách říká bez oba-
lu: *"Většina lidí touží po věcech, na jejich získání
zmaří takřka všechny prostředky. Chtějí mít stále
nové a lesklé hračky, touží se nazobat barevných
titěrností. Jako opičky. Stále zobají nové a jako z
neumdlévajících řítí z nich do smetišť vypadávají
jen málo opotřebované a dosud užitečné věci."*

Zpíváme

Jaroslav Samson Lenk je člen skupin Máci (1976-1993), Hop trop (1980-dosud) a Samson a jeho parta (1993-dosud). Od počátku 80. let vystupuje též samostatně jako písničkář a spolu s Vlastou Redlem a Slávkem Janouškem se podílel na projektech (CD) Zůstali jsme doma (1989) a Kde domov můj (1995). Sólově vydal pouze jednu desku, a to Mé hodné písně (1992). Možná jej budete také znát jako autora hudby k poměrně novým Večerníčkům o medvídcích. Písničku „Už to nenapravím“ asi většina z vás zná - v oddíle ji občas zpíváme. Písničku „Katce“ si zřejmě také oblíbíte - obě se u táboráků zpívají už skoro dvacet let.

D9 Dmaj76 D96 Dmaj76
Chtěl bych králem být aspoň chvíli krátkou,
D9 Dmaj76 D96 D9
dal bych narazit mince s malou Katkou,
Emi A7 Emi A7
žlutý jako lán v odpoledním žáru,
D9 Dmaj76 D96 D9 Emi A7
jsem však jenom kmán, co brnká na kytaru.

Být tak pilotem, znám to jenom z knížky,
vyhodil bych ven svoji Katku z výšky,
přece volný pád má rádo každé ptáče,
a já ji mám rád, u Svazarmu skáče.

D6 D D6 D D6 D D6 D
R: Na vodu zrcátka pouští slunce, než skryje ho mrak,
D6 D D6 D D6 D D6 D
kluci se schovali v houští a holky se koupou jen tak,
Emi A7 D Cdim
takhle si maluju léto, zima když nechce být krátkou,
Emi Emi/F Emi/G C A7 D9
přemýšlím, zdali půjde to, být aspoň tři týdny s Katkou, hm.

Rotným být bych chtěl nebo generálem,
to bych nevelel, spokojil se s málem,
Katka dosvědčí, že když se velí "pozor!",
lásce nesevďčí velmi přísný dozor.

Kdybych tu moc měl a měl v hlavě zmatek,
vyhlásit bych chtěl státní svátek Katek,
aby i ta má nemusela vstávat,
a když volno má, tak proč ho naddělavat?

Nejsem pilotem ani panem králem,
nemám žádnou moc a nejsem generálem,
písně zkouším psát obrace i hladce,
slova splétám rád, slíbil jsem je Katce.

UŽ TO NENAPRAVÍM

V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
v devět hodin dvacet pět jako bych do-
stal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát,
ale v jiném městě.

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
zadní otevřená, zadní otevřená,
já naposled tě viděl, když ti bylo dva-
cet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vra-
cet,
že jsi unavená, ze mě unavená.

Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk čas-
to sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci
tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nena-
pravím.

LOGO - ZNAK ODDÍLU

Logotyp je slovo řeckého původu, adekvátním výrazem může být i logo nebo emblém, a znamená charakteristické označení podniku, instituce, výrobku a nebo jeho značky. Jde o graficky zpracovanou písmovou značku, zpravidla doplněnou dalším grafickým prvkem, přičemž platí i opak, tj. logo se může stát součástí značky. Pro firmu je grafický logotyp - ochranná známka - rozeznávací značkou, která se používá k odlišení od ostatní konkurence (určitě znáš loga ADIDAS, ACDC, ŠKODA, ...). Slouží také k vizuální komunikaci se zákazníky, obchodními partnery a konkurencí. V dnešním světě, kde se prodává na základě znalosti značky a produkty nejsou vyráběny v závislosti na poptávce, ale na základě jejího vytvoření, je registrovaná značka a logo jedním ze základních kamenů obchodního úspěchu firmy. Vůbec se nám to nemusí líbit, ale je tomu tak. V době televize, billboardů, internetu a barevných magazínů to tak prostě je. Když se mi podařilo přenést přes tento fakt, lépe se mi dařilo pochopit, že kvalitní logo je svým způsobem umění (umění zkratky, estetického a grafického ztvárnění).

Možná jste už zaregistrovali, že svůj znak (v řeči reklamních grafiků je to něco jiného než logo - ale pro zjednodušení ten výraz použiju) má třebaš vsetínská TROJKA. Používá jej s přestávkami už přes třicet let - je to takový upravený znak lesní moudrosti. Je to nejvýraznější (a po právu i nejzdařilejší) logo ze vsetínských oddílů. Určitě jste už viděli i nové logo Junáka a mohli jej porovnat se znakem Junáka.

Už dlouho se v oddíle bavíme o to, že bychom se měli shodnout na logu oddílu. Znak oddílu, který byl použit na původních oddílových tričkách byl mým dílem a s odstupem času musím konstatovat, že dílem ne moc zdařilým.

Kolem nového loga ŠESTKY pořád přešlapujeme a nikdo se k tomu nemá, aby věc dotáhl do konce. A ve velké klubovně na středisku už šestým rokem chybí kulatý štít našeho oddílu - jako jediného. Na střediskových radách jsme byli k jeho doplnění vyzváni minimálně 4x. Pochopitelně tam pořád není, protože jsme se dohodli, že tam dáme už novou podobu znaku či loga.

Nastal čas posunout celou záležitost dále. Z návrhů, které jste na družinovkách či doma před časem vymysleli a neuměle načrtli, jsem se snažil profesionálně zpracovat návrhy o kterých bychom měli na letošním táboře dále diskutovat. Zkuste si vám nejsympatičtější návrh představit vytištěný (a čitelný v malé velikosti) v časopise, vyšitý na oddílové vlajce i krojové nášivce.

První dva řádky pracují s „rébusovským“ motivem, který by se dal číst různými způsoby - (6)šestý (O)ddíl (K)ateřinice, (6)šest(K)a, (6)šestka (K)ateřinice,....

Na třetím řádku je podobný motiv uzavřený do jednoduchého obrazce - asi nejvhodnější forma pro výšivku.

Čtvrtý řádek má velmi dobrou informační hodnotu a zřejmě také jakýmsi motivem pro výšivku - ovšem obtížnějším na výrobu.

Na pátém a posledním „řádku“ je zpracován motiv podobný zaběhané hlavičce oddílového časopisu—největší informační hodnota, nejméně vhodný pro výrobu výšivky.

PRO STARŠÍ ČLENY ODDÍLU:

(Dazul) Před pár dní se uskutečnilo referendum o vstupu ČR do Evropské unie. Cítil jsem jako svoji povinnost vyjádřit svůj osobní názor na tuto věc a pochopitelně jsem volit šel. Byla to pro mne těžká volba - volil jsem dle množství informací, které jsem byl v omezené době schopen vstřebat — zajímal jsem se o pro i proti, snažil jsem se číst mezi řádky i rozlišit klamavou reklamu od faktů. V této chvíli je už rozhodnuto a já jsem rád, že jsem mohl poměrně jednoduše vyjádřit svůj názor i když se časem možná ukáže jako chybný.

Vzpomínám na poslední volby do parlamentu, jak jsem byl zklamán tím, kolik z dospělých členů oddílu, kteří mají právo volit k volbám nešlo. Věřte, že jsem byl tehdy strašně moc smutný a uvažoval o skutečném vlivu skautské výchovy na dospělého člověka. To zklamání je tak velké, že do této chvíle jsem měl strach se zeptat, zda k referendu nás z oddílu šlo více než minule.

Jít vyjádřit svůj názor je totiž konkrétní čin, vše ostatní (nevím, nerozumím, nemám čas...) jsou jenom a pouze kecy. Ale jsou lidi, kterým i ty kecy stačí.

Jak toto všechno ale souvisí s následujícím článkem? Jeho vyznění není nějak moc optimistické. A nebude dokud nám budou jedno věci, které můžeme ovlivnit - ale neovlivňujeme je. Velké a zásadní změny chtějí místo řečí drobné činy a dennodenní úsilí. My starší jsme pro své mladší „sourozence“ v leccčems vzorem. Vzorem dobrým i špatným. Dávejme i jim najevo, že některé věci nám skutečně jedno nejsou a pak možná i oni k nim později budou přistupovat podobně. Pak snad bude i spravedlnost spravedlností.

TÉMA: JUNÁK A SOCIÁLNÍ DEMOKRACIE

PETR BAUBÍN (Z INTERNETOVÉHO ČASOPISU NEVIDITELNÝ PES - 9. 10. 2002)

Že vás nenapadá na první pohled žádná spojitost? A vidíte přesto v historii obou najdeme jisté paralely. Existence obou organizací byla komunistům trnem v oku a tak ani jedna nepřežila Vítězný únor. Junáka sice násilně zrušil Akční výbor Národní fronty, zatímco Sociální demokracie si své dobrovolné sloučení s komunisty odhlasovala na mimořádném sjezdu. Leč nebudme detailisti. Pro chod věcí budoucích je podstatné, že část členů sociální demokracie pokračovala dál v činnosti v emigraci. I Junák dále pokračoval v zahraničí a ilegálně i doma pod nejrůznějšími pláštiky. Dokonce i na konci šedesátých let obnovil svou činnost samozřejmě jen do normalizace. Po roce 1989 se zasloužilí socialisté vrátili, přizvali si k sobě další podobně smýšlející a vytáhli do boje. Hlavně do boje o Lidový dům.

Navzdory nepřející pravici i po druhé slavně zvítězili. A tak mají o finance postaráno. I Junák obnovil svou činnost. Jenže o majetek se zajímal jaksi až v druhé řadě. Takže když došlo na dělení majetku po bývalé SSM zjistilo se, že vlastně není co dělit. Budoucí komunističtí kádři dokázali šmelit a tunelovat nejméně tak dobře jako Viktor Kožený. I vzpomněl si staříčkový Junák. "Vždyť nám před rokem 1948 patřil zámek Štířín." I požádal o jeho vydání.

Že by snad socialisté zajásali, že mohou napravit křivdu, která se jak vejce vejci podobá té jejich? Ale kdepak, kde by potom provozovali své špionážní rejdy a kam by si jezdili na opulentní výjezdní zasedání. Nic se vydávat nebude.

Junák podal žalobu k soudu. A světe div se. Soud rozhodl, že nebyla dodržena právní kontinuita skautské organizace a že Junák utře nos.

Jsem hluboce přesvědčen o tom, že kontinuita byla dodržena podstatně lépe než u sociální demokracie. Jenže co je dovoleno Jovovi není dovoleno volovi.

V této souvislosti mě napadá, že kdyby po revoluci junák obsadil Štířín, tak jako socialisté Lidový dům dnes by se možná už nemusel soudit. Jenže u nás stále platí předchozí odstavec.

Dovolte mi zakončit tento článek verši pomalu třicet let starými verši Vladimíra Vysockého ve skvělém překladu od Jarka Nohavici.

**"...leckdy se kdejaký hlupák o pravdu hádá,
pravdy se ale v těch řečičkách nedobereš.
Jistěže ve světě nakonec zvítězí pravda,
ale až dokáže to, co dokáže lež."**

A pravda pro jednoho u nás stále není pravdou pro ty ostatní.

Z NAŠICH AKCÍ

Ahojky Dazule, tak se ti musím pochlubit jak nám to v Beruškách jde.

Začnu výpravou : pro mě to bylo „bez chybné“, pokud nebudu počítat to, že hrad nebyl velký ani jako fotbalové hřiště:) Tak jsme se tedy sešli v sobotu ráno na vlaková v Jablůnce. No, ale tomu ještě předcházelo takové malé fopa: já jsem jim totiž řekla, ať mi ještě v pátek zavolají, kdo teda jede a kdo ne. Samozřejmě jsem večer seděla venku na zahradě a mobil měla doma na stole, bylo mu tam dobře!!! Když jsem zjistila, že tam mám zmeškané hovory tak jsem neváhala a prozvonila je, to by bylo v pohodě až na to, že jsem si mobil nechala v pokoji a šla do obývacího stahovat info o Brumově. Takže když jsem se kolem půlnoci vrátila do pokoje zjistila jsem, že mi opět všichni volali..... (asi si začnu nosit mobil i na WC:)) Na nádrů už na nás čekala Valaska a pomalu se tam slézali všeci ostatní, na poslední chvíli přijeli i ogaři Camfrlovi. Celkem v poho jsme dojeli až do Brumova, kde nás čekalo rozhodování jestli vystoupit na první zastávce nebo až na té druhé, ptala jsem se několika lidí a každý říkal něco jiného. Nakonec jsme se rozhodli pro první zastávku, ale když jsem se hrnul ven z motoráčky tak se nás paní ptala kam jedeme a ujistila nás, že bude lepší vystoupit až na té druhé zastávce. Ve vla-

ku jsme nic nezapomněli, takže jsme se vydali na hrad. Cestu nám předmetala Hraboš, jelikož už tam byla. Sice tam byla, ale stejně jsem se k hradu dostali z úplně opačné strany. Neva. Ze začátku to vypadalo, spíš jako letní divadelní jeviště s hledištěm, ale bylo vidět, že si na tom někdo pěkně máknul. Postupně jsme se dostali až k pokladně, to už jsme měli půlku prohlídky hradu za sebou. Navštívili jsme hradní galerii a pak jsme se vydali na rozhlednu, tam pořídili společné foto a šli si prohlížet další krásy onoho místa. Nejúžasnější na tom byl ten výhled, mohl ses točit dokola a pořád jsi viděl zdejší kopečky, přírodu, rybníky, nebe, sluníčko..... No, potom jsem jim dala čas na jídlo, teda, nevěřil bys kolik času jim zabralo, cca hodinu, hodinu do sebe lá-

dovali úplně všechno, hrůza!!! (asi bysme se měli přejmenovat na žroutíky) Každý dostal papír, na němž bylo několik úkolů týkajících se hradu a Berušek, nejlíp na tom nakonec byla Valaska a Dipsy. Hraboš se Zdeňou pak usli a my ostatní jsme hráli hry, buldoky, na muže a ženy, prostě jsme blbli jak se nám líbilo s Vojtou jsme se pokoušeli naučit ostatní lasovat, no mají co dohánět, ale srandy u toho bylo plno, s lanem to skončilo, tak, že jsme s ním Vojtu přivázali ke stromu..... (jestli chceš vědět co sa dělo dál, tak si budeš muset přečíst naši kroniku:))

ZKUSTE SI TRIATLON 7.6.2003

ZUB

Zkuste se triatlon? Tož jsme ho zkusili . Letos to bylo mnohem lepší , než vloni , a ne tak předloni. Účast 16 závodníků už svědčí o tom, že náš triatlon je samozřejmě skvělý, bombastický a naprosto jednoduchý a taky o tom, že začíná být zase oblíbený (snad). Dokonce se zúčastnili i dva lidi ze vsetínského střediska, a to je proti posledním dvěma ročníkům velikanánský úspěch – tehdy tam totiž nebyl nikdo.

Hlavně !!! Počasí nám přálo - všichni jsme byli při-

KATEGORIE MUŽI - VÝSLEDKY TRIATLONU 2003

umís- tění	jméno	ročník	mezičas plavání	mezičas kolo	čas cel- kem	startov- ní číslo
1.	Radek Pořízka - Pinčl	1975	0:08:34	0:56:52	1:46:53	12
2.	MUDr. Matouš Hrubý - Maťa	1977	0:07:36	0:58:23	1:47:43	10
3.	Pavel Drábek - Dazul	1966	0:08:47	1:02:03	1:58:49	33
4.	Michal Cabák	1978	0:08:17	0:59:52	2:01:53	2
5.	David Hlaváč	1976	0:07:50	1:08:37	2:04:35	26
6.	Jindřich Mach - Cecil	1979	0:07:36	1:01:29	2:05:42	4
7.	Petr Zubíček - Zub	1977	0:07:60	1:05:53	2:07:47	13
8.	Petr Mikula - Pip	1972	0:09:30	1:04:52	2:10:18	19
9.	Miroslav Škarpa - Miris	1982	0:08:52	1:02:03	2:13:13	6
10.	Lubor Gášek	1973	0:09:56	1:11:16	2:14:11	21
11.	Ondřej Zbranek - Chytrý	1988	0:11:08	1:13:02	2:27:36	29
12.	Radim Zbranek - Fanta	1989	0:10:53	1:07:40	2:46:10	14
13.	Jan Uličník - Spídy	1986	0:09:22	1:12:30	2:46:10	17

KATEGORIE ŽENY - VÝSLEDKY TRIATLONU 2003

umís- tění	jméno	ročník	mezičas plavání	mezičas kolo	čas cel- kem	startov- ní číslo
1.	Zuzana Jurajdová - Trpka	1984	0:06:41	0:48:20	1:05:12	7
2.	Sabina Sedláková - Brumla	1985	0:07:05	0:53:12	1:11:07	27
3.	Jitka Kretová - Jitmelka	1976	0:07:46	0:52:25	1:16:12	1

pečení, ne-li upečení. Až na pár křečí v nohách a bolavého kolena se nikomu nic nestalo. Servistým pracoval na 1 (zatím bez hvězdičky, malé mušky by se našly), všichni si zazávodili a každý dostal i diplom. Ten byl i s občerstvením v ceně startovného, ale protože jsme žádné startovné neměli, tak to bylo zdarma.

Jako hlavní organizátor můžu za sebe říct jen to, že jsem nebyl spokojený se svým umístěním. Jako hlavní organizátor jsem měl být první a ne až sedmý. Do čela se vecpal Radek, ale letos to nechám tak, je to hold vůdce oddílu. Tak příští rok znovu. Těší se na vás Zub a 6 Kateřinice.

DAZUL

Co by pouhý účastník akce, musím vysoce ocenit práci hlavního organizátora Zuba. Jednak proto, že byl patrný pokrok v samotném zajištění akce proti loňsku (je dobré, že se neopakovaly loňské nedostatky), zvládnutí svého skvělého servistýmu, zajištění pohárů pro vítěze a hlavně - a to především - v ochotě nést svou kůži na trh. Nevím zda si každý z nás dokáže plně uvědomit problémy, které by jemu jako hlavnímu organizátorovi vznikly v případě, že by třeba někdo během Triatlonu srazilo auto či zkolaboval horkem při běhu mezi kontrolami,..... („To se cení, pane Mára, to se cení“) Mám pocit, že tuto akci Zub zvládá zabezpečit lépe a lépe a bylo by skvělé, kdyby v tomto zdokonalování vytrval i do dalších ročníků.

VÝPRAVA VLČAT A SVĚTLUŠEK 13.-15.6.2003

DELFIŇEK

V pátek 13.6. jsme šli na dvojdení výpravu do Červených. Tam nás čekala Janina s Blekem. Spali jsme pod širákem. V sobotu jsme vstávali v 6:00, posnídali jsme a šli jsme na kameně. Kluci dělali oheň. V 12:30 jsme měli oběd a po obědě jsme měli odpolední klid. Potom jsme šli hrát hry. Večer jsme měli večerní hru a pak jsme šli spát. V neděli ráno jsme posnídali a šli hrát velkou hru. Po hře jsme se zbalili a šli domů.

NINA

Je pátek večer. Zůstali jsme s Blekem sami v šeřícím se lese. Hřmí a je zlověstné tiicho. Začínám mít strach, ne o sebe, ale o ty malé človičky, kteří za chvíli přijdou. Bude pršet nebo nebude? Nebudeme se muset za tmy stěhovat do klubovny? Padají první kapky. Volám Zubovi, který s Kikinou vede děcka do klubovny. Říká, že pršet nebude. Má pravdu. Spadlo patnáct kapek a z toho 12 a půl ze stromu. Za chvíli slyším, jak se blíží hlasy, nevím kolik jich je, ale už je poznávám. Hlučný hlas Delfína, Očka, tam jde Pomněnka, Jerry... Je jich hodně, a to mi dělá radost. Moc jsem tomu nevěřila(v sobotu je v obci dětský den). Pozdravili jsme se, popovídali si a teď už ležíme. Po celém dni jsem unavená, ale spánek nepřichází. Hlavou se mi honí myšlenka jedna za druhou a nedaří se mi usnout. Kde se v děckách bere tolik důvěry? Všichni spokojeně spí, Očko se ze spaní směje a zápasí s divým mužem. Jak je to zvláštní, když se jich zeptáte, jestli mají strach, a oni řeknou, že ne, protože jsme tu s nima a tak se nic nemůže stát. Asi máme strach i za ně.

Asi jsem přece jenom spala, protože už je 5 hodin a já vstávám. Musím si na dopoledne odskočit do práce. V duchu si říkám, že od nich budu mít aspoň chvíli klid, ale přitom vím, že na ně budu celou dobu myslet. Už abych byla zpátky v lese.

Neděle. Vyvrcholení výpravy a celé hry. Máme sbaleno. Vytáhlé zůstalo jen to nejn nutnější- plavky, ručník, pláštěnka.... Odnášíme batohy do rybářské chatky. Děcka ode mě dostávají poslední instrukce a vyráží na cestu za pokladem. Není moc času. Musí se vrátit na místo, kde jsme spali, pak jít podle mapy, kterou si včera vyrobili a snad i zapamatovali. Zůstala jsem u rybníka- kde sídlí Pišišvor malý tvor – jezera Kečkemed. Podle hlasů ke mně doléhajících poznávám, že splnili první úkol. Pozůstatky staré civilizace jsou nalezeny a děcka míří k jezeru Kečkemed. Jejich nasazení je obrovské, ale času je málo. Jedině s úderem jedenácté hodiny se mohou dozvědět tajné heslo. Rychle staví vor. Musí se přebrodit, nebo přeplavat přes jezero a převést vor tak, aby důležité informace zůstaly suché. Je už po jedenácté hodině, ale

šaman přijel tak tak, a proto zpoždění nevadí. Teď už ví všechno co potřebují, musí jen najít šamana, který má poklad. Cesta na mapě je vede do kopce- neváhájí ani minutu. Jenomže ne každá cesta na mapě je ta pravá. Posílají své vyslance- vědce- ke mně na radu. Neodpovím jim přímo, ale rozdám léky proti malárii. Je jim to jasné. Je tam, v džungli, v bažinách. Našli ho, slyším radostné výkřiky. Znali vše potřebné a šaman jim vydal poklad. Za chvíli už je vidím, a už jim vůbec nevadí, že chodili po bahně a plácali sebou v žabincovém bahnitém rybníku. Jsou unaveni, ale vypadají spokojeně, tak jako Zub, Kikina i já. Byli moc hodní a stateční.

PŘEDTÁBOROVKA 20.-22.6.03

PŘEDTÁBOROVKA AJ S NINJŮ A ŇAKEM

(JAN POPLAŠŇÁK SPÍDY)

Tož vyjeli sme v pátek kolem tej sedmej či kolikátej. A jeli sme ve velkém složení Jeník poplašňáků, Fantík Kulišáků, Mírek pošustů, Ondrášek kanálníků, Medvěd socanů a přibrali sme aj šéfa, velkého vůdce, Irču, Zuba, Sluníčko (Oskara), Kecku, Janinu, Fijalku, Ondru a aby sa neřeklo, tak po dlhém přemlouvání sme vzali aj Kikinu a jestli sem na nějakého ninju a nebo nedaj bože ňaka zapomněl, tak je to jeho problém. Jeli sme moc moc velikýým autem neznámej výroby a na místě velkého a chvílami aj věčho tábořiště sme sa vyskytli už o půl desátej. A to by na pátek aj stačilo a idem na sobotu.

Ráno sme sa probudili nevím v kolik, pojedli eště ze svojich zásob a potom sme si porozdělovali prácu (fuj to slovo sa mně nelíbí už předem). Bylo třeba oséct lůku, zajet na náštěvu k Maruš a ke Krakonošovi, postavit podsady, nadkryt kuchyňu před velkým deštěm, udělat jiné týpko a eště jakési další věci, ale kdo si jako má pamatovat šecko. Fantík, Mira a Radek byli „Šestá žací perut“, a osékli všecko co sa dalo aj nedalo. Zbytek valil za naším velikým kamarádem Krakonošem pro podsady. Dovézli sme podsady, pomohli Krakonošovi povynášat jakési věci

z jakési kolně a byli sme klidní všeci. Hlavní úkol naší ogarčí společnosti byl dělat všecko kromě hrabání lůky a stavení podsad. A to sa nám podařilo. Potem nekdy večer bylo aj to jiné týpko a všeckým sa tam moc lúbilo. A komu sa tam nelíbilo, tak ať si to dojde vyřídit se mňů a nebo s Mirů. A sobota je u konca. A každú minutů možná aj sekundůů sa blíží neděla a tým pádem nemožeme nic dělat..... sice sem to na ně zkušal ale vůbec ně to nevyšlo.

Nedělní probuzení sa mně vůbec nelíbilo. Sice eště nevím proč, ale něco sa dycky najde. Mosel sa opravit golem po-

stavit mostek, dohrabat lůka a ještě jakési cosi, ale to bych nesměl mět tak d'ůravů hlavu a potom bych si na to možná spomněl. Ogarčí spolek si k sobě přibral ještě Radoslava a šli sme sa podívat co sa dá dělat s tým mostkem. Jaksi sme ho postavili, nekteří z nís si zahráli aj na (rači ani nechtějte nikdo vědět na co) a potom si náš velký šéf došel pro někoho z nás(fantu a Chytrého), aby s ním šli stavit bránu. Já a Miris sme šli popravovat tůňku, aby tam bylo moc moc vody. Cérky a Zub mezitým dělali stany a hrabali lůku. Irča a Janda, možná aj Kikina (vůbec ale vůbec nevím kdo šhecko tam byl) dělaly golema. Potem sme pojedli dodělali pořádky a rychlo sme valili dom. KONIŠUÁ.

KIKINA

To byl teda fofr. Dazul pro nás přijel o půl hodiny později, což by nevadilo, kdybych zrovna půl minuty předtím neodletěla na záchod, potom, co jsem se to celou dobu snažila vydržet. Zákon schválnosti opět zafungoval a donutil mě k zoufalé rychlosti. Auto zvané dobytčák plně splňovalo podmínky přepravy zvířátek. Vzduch celkem žádný, smrádek, ale teploučko. Poslední nadechnutí na čerstvém vzduchu jsme si odbyli ve Valmezu u obchodu a pak už jsme museli dýchat co se dalo až na tábořiště. Celou tu cestu mě povzbuzovala myšlenka, že už za deset, devět, osm, sedm... minut se bude střídat poloha a já si budu moct dát nohy někam jinam...

Tábořiště nás přivítalo jako vždycky, voňavé a známé, s metrovou trávou a dírami od pašíků. Skoro nic se tady nezměnilo. Teda tak se mi to večer zdálo, protože v šeru špatně vidím. Ráno jsem zjistila, že je přece jenom něco jinak. Že jsou tady napevno zabudované dřevěné lavičky jsem si všimla už večer, ale bylo taky spravené umývárkové molo, nová konstrukce nad kuchyní a příšerný binec kolem golema a všude jinde. No, naši „bratříčci“ z Brna už se sem letos nepodívají.

Hned jak jsme posnídali, vydali jsme se pro podsady a desky k naší Maruš do dědiny. Maruš je taková paní, co má se svým manželem velký statek a my si u ní každý rok necháváme naše věci, aby nám je někdo za ten rok neznárodnil. My jí během tábora za to dokrmujeme prasátko a teď jsme jim taky pomohli vystěhovat všechno harampádí z kolny, aby se udělal prostor pro lidi, kteří sem přijedou v létě na malý countryfestival. Spolu s náma tu byli taky kluci z Olomouce, kteří mají tábor vedle nás a pomáhali nám i s nose-

ním našich věcí. No jo, skaut všude bratry má. Odpoledne jsme se pak pustili do ostatních věcí, natáhli jsme vodu, vykopali odpadovku a postavili všechny podsady. Taký jsme museli shodit tu starou jabloň v táborovém kruhu, protože se tvářila, že už asi brzo spadne. Bylo mi jí trošku líto, i těch mravenců, co bydleli vevnitř a teď se museli přestěhovat. Pak jsme postavili bránu a stožár a tábor začal vypadat jako tábor. Ještě jsem zapoměla dodat, že kluci mezitím posekli všecku travu, přičemž se Mirisovi stala malá nehoda...Večer si ogaři zatopili v sauně a my zbytek jsme se Zubem nacvičovali sebeobranu. V neděli jsme už neměli moc času, ale přesto jsme stihli ještě zhruba postavit most, připevnit krokve ke stanům a taky vyklidit nářadák. Chytrý a Fanta mezitím vykopali odpadovku, nedělali ji moc hlubokou, protože „přecaj jedem na tábor my dva a Jeňa, tož ju nebude potřeba.“ Pak už jsme se opět museli srolovat do auta a z nějakých záhadných důvodů (tentokrát asi seděli pohodlněji sekačka s křoviňákem) se ještě víc skrčit a přežít cestu domů.

FIALKA

Sraz byl v 18:30 u klubovny. Dazul se tam přičítal až v sedm. Věci jsme naskládali do zatím krásného Iveca. Každý se složil do autíčka a jeli jsme. Cestou jsme přibrali Spidyho batoh. V Ratiboří nastoupili Kikina, Janina, Zub a Medvěd. Začali jsme si hrát na sardinky ve vlastní šťávě. Ve Valmezu cěrky nakoupily jídlo. Další část cesty byla horší. Na tábořišti jsme byli o půl desáté. Já, Slunko a Medvěd jsme spali pod přístřeškem. Zbytek spal venku. Vzbudila jsem se v 7:15. Zub už brzo ráno kradl frgály. Po ranní hygieně se jelo k Maruš, kde byly podsady. Podsady nám pomohli nosit olomoučtí skauti, kteří tam byli na víkend na výpomoc na zdejší farmě. Než přijel Dazul s autem pomohli jsme vyklidit stodolu. Při obědě jsme si rozdělili kdo co bude dělat. Někteří sekli, vyměřovali tábořiště, stavili most, plácali golema ...

Oběd byl skvělý: guláš-polévka s chlebem. Pak se jen pracovalo. Chystala se večerní sauna do které šli jen ogaři. Pár lidiček se sešlo uprostřed tábořiště a zkoušela se sebeobrana při napadení. Někteří šli do hajan nebo se koupat. Ráno nás probudilo Sluníčko, které krásně hrálo. Po snídani se šly dodělávat poslední práce. Na oběd byl chleba s paštiků. Protože sa šneci roztáhli byly to sardinky v horším provedení. Ve Valmezu přibylí malí Drábcí. Pak usedl Dazul za volant a to byla hororová jízda dom. V klubovně jsme ještě naložili hangár.

Z DRUŽINOVEK ŽAB

18.6.2003 Dnešní družinovka byla zaměřena na děláni fakulí. Z minulé družinovky jsme měli nasbíranou smůlu. Jen se musely najít tyčky natrhat četina a dřevo a může se začít. Postup je jednoduchý:

- roztopíme smůlu v plechovce
- roztopenou smůlu napatláme na připravenou kuču četiny
- patláme, patláme až dopatláme a jdeme dom

24.6.2003 Sešly jsme se v 15:30 u obchodu U Dorků. Koupily jsme si něco na zub a šly jsme do klubovny. Kecka nám i sobě koupila nanukáč, brambůrky a bonbony, protože má zítra narozky. Já jsem sa toho tak přejedla až mně bylo blbě. Ale bylo to dobré. Ještě si něco splníme do stezky a jdeme hrát hry. Méd'a vyzkoušala na Kecce SUPER nové kyselé žvýkačky. Pak nás Kecka zavřela v klubovně a my musely lézt přes plot, tak sem sa bála, že spadnu! Na oplátku jsme jim schovaly kolo a boty. Stejně je hned našly. Ha,ha,ha Viola

UKONČOVACÍ OHEŇ 27.6.2003

Tak jako každým rokem i letos jsme pořádali Ukončovací oheň - s těmi nešťastníky, kteří nebudou na táboře se uvidíme až v září. Sešlo se nás kolem 35, což je o trochu méně než loni. Vyhodnocoval se oddílový rok (všechny vlčata i světlušky dostaly po diplomku) a zpívalo se. Nakonec ještě několik organizačních věcí před zítřejším odjezdem na Puťák do Rychlebských hor.

VELKÉ PUTOVÁNÍ PO RYCHLEBSKÝCH HORÁCH A DÁLE

(28.6. - 3.7.2003) Každým rokem vyrážíme na Velké putování, kterým pro skauty a skautky začíná šestkařský tábor. Letos jsme začali v Rychlebských horách - nejseverněji položené vesnici moravského Slezka, v Bílé vodě. Naše cesta směřovala na jih a jihovýchod, skoro pořád po česko-polské státní hranici. První dvě noci jsme spali pod širákem - ani jsme nestavěli přístřešek proti dešti. Rychlebské hory jsou skoro liduprázdné - alespoň my jsme skoro žádného turistu nepotkali. Setkali jsme se akorát s jedním českým pohraničником na motorce a skauty z pardubické Čtyřky, kteří táboří na moc hezkém místě asi 8 km od nejbližší obydlené chalupy. Šlapali jsme značenými i neznačenými stezkami, procházeli loukami, kde rostla namodralá tráva bojínek, šli kolem osamělých lesních chat, kolem stovek pohraničnických kamenů, tmavých vodopádů s vymletými převisy, šedých skal a modrozelených borůvkových plantáží. Vystoupali jsme na vrcholy s nádhernými jmény - Borůvkový vrch, Borůvková hora, Jedné polovině naší výpravy se podařilo zbloudit do Polska. Plynule jsme se přesunuli do Jeseníků a pak k patnáctikilometrové přehradě Slezská Harta. Tady jsme přečkali pro některé nezapomenutelnou bouřku a sestrojili ze čtyř pálav primitivní katamaran, který byl poháněn plachtami. Byl to skvělý pocit nechat se v osmi lidech a s plně naloženou kompletní bagáží unášet silou větru přes 4 km. Navštívili jsme tábor ostravských vodních skautů a nocovali u dalšího skautského

Září 2003

5. září ZAHAJOVAČKA, 16:00 (Radek)

6.září Generálka na HELP

12.-14.9. HELP

20.září Družinové akce

27.-28.9. Opékání na Bařince - rodiče

Zveme všechny rodiče a příznivce oddílu na **5.opékání na Bařince**, které se bude konat o víkendu **27.-28.září 2003**. Sraz v 10:30 na Bařince (kde nezná cestu, nechť se informuje u někoho z vůdců oddílu). Těšíme se, že se na této tradiční akci setkáme.

Radek Pořízka - Pinčl (vůdce oddílu)

(pokračování s předchozí stránky) Shodou okolností jsme na tomto místě nocovali na putáku před dvěma roky. Letos jsme ale měli podstatně více času a lepší počasí, takže jsme se oddávali vodním hrátkám (závody jednotlivců v pádlování na pálavě, převrácení lodí, pobyt ve vzduchové bublině pod lodí,...). Když se stmívalo sjeli jsme se uprostřed jezera a Kikina hrála na flétnu - neskutečná romantika. Večer jsme zpívali až do pozdní půlnoci. Při vší té idylce Sluníčko ani nezpozorovala, že si dala karimatku na vosí hnízdo. Aspoň jsme ráno velmi rychle vstanuli. Puták se tradičně zakončil příchodem na tábořiště a výprava se plynule změnila na Expediční jednotku, která pokračovala v práci tam, kde na Předtáborovce skončila.

ARCHIV ŠESTÁKU MŮŽEŠ NAJÍT NA ODDÍLOVÝCH INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH [HTTP://SESTKA.SKAUTI.CZ](http://sestka.skauti.cz)

tento výtisk je určen pro:

podpis rodičů: